

VÁROS POLGÁRMESTERE

2051 Biatorbágy, Baross Gábor utca 2/a • Telefon: 06 23 310-174/213 mellék
Fax: 06 23 310-135 • E-mail: polgarmester@biatorbagy.hu • www.biatorbagy.hu

Előterjesztés

A Kunyik pince üzleti és üzemeltetési tervéről

Biatorbágy történelme során mérföldkövet jelentett az 1990-es év, az önkormányzati rendszer kialakulása. Ezt követően indult meg a nagyon is időszerű belterületi közművesítés, és ezzel kezdetét vette máig hatóan az épített környezet fejlesztése.

Ipari, kereskedelmi övezet jött létre a város határában, fokozatosan növekvő helyi adóbevételekkel, amelyek anyagi forrást biztosítanak napjainkban is a beruházásainkhoz.

Az újabb kori, két és fél évtizedes fejlődés ugyanakkor rávilágít arra az aránytalan helyzetre, amely egyrészt az 1990-év előtti örökség, másrészt az azóta eltelt időszak gazdasági, társadalmi folyamatainak eredménye. Az aránytalanság a természeti környezet viszonylagos elhanyagolásában, a helyi mezőgazdaság, gyümölcs, szőlő és kertművelés elhagyásában, a Földanya szeretetéről való megfélemlítésben mutatkozik meg.

Biatorbágy 800-900 éves történelme során alapvetően a földművelésből és az állattartásból valamint az ezekhez kapcsolódó helyi iparból élt. Híres volt a gyümölcs –és szőlőtermesztés, amelyből fővárosi piacokra is eljutottak a termékek. A kor szintjének megfelelő és harmonikus életmódot az 1945 utáni kollektivizálás torzította el, amit a mai birtokviszonyok és gazdálkodási állapotok is tükröznek.

A 2007-ben várossá vált Biatorbágy évről évre épül és szépül, ledolgozza örökölt építési hátrányait, hiányosságait, de mezőgazdasága, földhasználata és művelt természeti környezete jócskán elmarad az ország más területeitől, az új művelési módoktól, az agro ökológiai lehetőségektől. A világ elment mellettünk, felettünk ezen a területen. Megítélésem szerint elérkezett az a történelmi időszak, amikor Biatorbágy városnak a földtulajdoni helyzettől függetlenül helyre kell állítania a földművelés, kertművelés történelmi rangját, az egészséges élelmiszertermelés és fogyasztás kultuszát. Egyben ez az ökogazdálkodási irány mutat az üvegház hatás csökkentése felé, a helyi foglalkoztatás bővítése felé, egyben ez lehet a városi ranghoz tartozó méltóságunk fontos alapja is.

Ebbe a távlatos szemléletbe illeszkedik bele a külterületeken még megmaradt szőlő –és gyümölcsstermesztés élénkítése, erősítése, az Ürge hegyre a korábbi borvidék státusz visszaállítása. Ez a folyamat megkezdődött és eddig biztató lépéseket tettünk.

Még 2010 előtt megvásárolta önkormányzatunk az Ürge-hegyen a 4801 hrsz-ú telket.

A rajta lévő Kunyik pincét felújítottuk egy bizonyos szintre, az épület és a telek már több közösségi találkozóknak is helyt adott. Ez az önkormányzati ingatlan fontos pontja, központja lehet a jövőben a Földanya tisztelet helyreállításának Biatorbágyon!

A Kunyik pince telkén rangos közösségi tér alakítható ki, találkozóhely, vendéglátóhely az önkormányzat és intézményei illetve a civil szerveződések számára. Ezen a területen mód nyílna az önkormányzat saját szőlő –és gyümölcsfa ültetvényének művelésére, iskolai szemléltetésre, tanításra, gyakorlásra, szélesebb körű bemutatók tartására, a gazdák számára is találkozó szervezésére.

A fenti célok, alapelvek szerint készült el a mellékelt üzleti terv a Kunyik pince és környezetének további fejlesztése érdekében.

A két vázlatrajzon megjelölt tételek megvalósítása képezi ELVI síkon a 2016-os fejlesztési tétteleket. A határozati javaslat tehát az alapelvek és az elvi fejlesztési döntés irányára vonatkozik a megjelölt fejlesztési keretösszeggel. A jelenlegi bizottsági döntés után válik esedékessé a részletek (cserépkályha, padok, bútorok, vezetékek, kút és szivattyú, telepítendő szőlőfajták, gyümölcsfák..., udvari és pincei berendezések stb) részletes megtervezése. A tervezésbe javasoljuk bevonni intézményeinken kívül a Tájvédő Kör, a Kertbarát Kör, a Bia-Veritas és az ÉLI egyesület tagjait, illetve egyéb civil szerveződések. Biatorbágy történelme során mérföldkövet jelentett az 1990-es év, az önkormányzati rendszer kialakulása. Ezt követően indult meg a nagyon is időszerű belterületi közművesítés és ezzel kezdetét vette máig hatóan az épített környezet fejlesztése. Ipari, kereskedelmi övezet jött létre a város határában, fokozatosan növekvő helyi adóbevételekkel, amelyek anyagi forrást biztosítanak napjainkban is a beruházásainkhoz.

Tisztelettel: Szakadáti László
alpolgármester

Az üzleti terv részét képező „Előzmények” fejezet **Balassa János** munkája, melyet ezúton is köszönünk Neki.

Összeállította: Szakadáti László, alpolgármester, Molnár János, Városgondnokság vezető,
Czuczor Orsolya, pénzügyi osztályvezető

melléklet: Kunyik pince üzleti és üzemeltetési terve

Határozati javaslat
Biatorbágy Város Önkormányzat Képviselő-testületének
/2015. (XII. 3.) határozata

A Kunyik pince üzleti és üzemeltetési tervéről

Biatorbágy Város Önkormányzatának Képviselő-testülete:

1. megtárgyalta és jóváhagyja a Kunyik pince üzleti és üzemeltetési tervét,
2. Az üzemeltetési tervben rögzített fejlesztési feladatokhoz a 2016. évi költségvetésben 5.000 eFt forrást biztosít.

(Az üzleti és üzemeltetési terveket a határozat melléklete tartalmazza.)

Határidő: forrás biztosítása: 2016. évi költségvetés, feladatok végrehajtása: 2016. év folyamatos

Felelős: Polgármester, Jegyző

Végrehajtásért felel: Pénzügyi Osztály, Városgondnokság

BIATORBÁGY VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

Kunyik pince

Üzleti és üzemeltetési terve
2016

ELŐZMÉNYEK

1. A terület leírása

Az Üргеhegy Biatorbágy városától illetve a régi Bia falutól délre, a Dobogó-hegy lábánál kerül el. Északnyugat felől az Iharos patak völgyének déli sziklavonulata, nyugati irányból a Benta patak völgye illetve a Sósút felé vezető út határolja. Észak-északkeleti oldalát a Dobogó-hegy erdős területe öleli, déli oldalán pedig Fejér és Pest megye határvonala fut, melynek túloldalán már a Sósúti-szőlők kezdődnek.

A délnyugat felé lejtő területet, a lejtőkre többé-kevésbé merőlegesen futó, hat dűlőút tagolja. A dűlőket eredetileg keskeny, 15-25 méter széles parcellák kötötték össze. A telekosztás e rendszere gyakorlatilag napjainkig megmaradt, azonban a telkek nagy részét a későbbiekben megosztották. Az értékvédelmi szempontból jelentős, XIX. századi présházak és pincék döntő többsége a dűlők hegy-felőli oldalán, elszórtan, néhol kisebb csoportokban, helyezkedik illetve helyezkedett el. Jelenleg a területen közel 500 önálló telek található. A régi kataszteri térképek alapján megállapítást nyert, hogy a XIX. század végén a területen hozzávetőleg hatvan darab felszíni építmény, présház állt. Mindegyikhez kőboltozatos pince tartozott. Jelenleg ezek közül harminc darab azonosítható be egyértelműen. Közülük ma tíz darab helyi védelem alatt áll.

2. Történeti áttekintés

Az Üргеhegy présházai és pincéi egyértelműen a népi építészet körébe sorolandók. Az épületekről egyedi dokumentációk, levéltári adatok gyakorlatilag nem lelhetők fel. Történeti kutatásukhoz mindössze néhány korabeli leírás, a szőlészet, borászat témájával illetve Biatorbágy múltjával kapcsolatos általános történeti, helytörténeti és néprajzi munka nyújthat némi segítséget. Lényegesen több támpontot nyújtanak azonban a korabeli katonai és kataszteri felmérések térképei.

Annyi bizonyosan tudható, hogy mind Bia, mind Torbágy település a török hódoltság alatt elnéptelenedett. Biára a XVII. század második felében kezdett visszatelepülni a lakosság, és 1703-ban már 44 család élt itt. Torbágy az 1700-as évek elejéig pusztá maradt és benépesülése 1712 után, a német betelepítések során történt meg. 1728-ban már 45 adófizető családfője volt. Nyilvánvaló, hogy a lakosság visszatelepülése után megkezdődött a szőlőtelepítés is a külterületeken. Az I. katonai felmérés (1763-1787) térképén építmények még nem láthatók, azonban a Kutyahegy lejtőin illetve a sziklasor feletti Öreghegyen már egybefüggő szőlős területet mutat a térkép. Az Üргеhegyen még nem látható erre utaló jelzés. Úgy tűnik, hogy a lakosság a közelebb fekvő, jobban megközelíthető területeken kezdte meg a szőlőtelepítést. A Nyakaskő melletti Csizgey-árok és a kutyahegyi Zajgó időszakos vízfolyásainak medreiben, száraz időben még szekérral is fel lehetett jutni a sziklák felett húzódó szőlőskertekhez. A népi emlékezet mellett ezt bizonyítják a sziklapadokba maródott kocsikerék-nyomok is. Szintén itt, az árkok felső szakaszain láthatók a legkorábbi, legkezdetlegesebb pinceépítmények. Ezeket, az egymás mellett sorakozó, úgynevezett lyukpincéket, a partoldal talajába, vagy sziklafalába vájták. Boltozataikat is durván megmunkált kőanyagból alakították ki. Sajnos napjainkra ezek mindegyike romos állapotba került, többségük boltozata beomlott, ráadásul az árkok felső szakaszait az utóbbi évtizedek során, szemét-lerakóként használták, gyakorlatilag betemették.

1. ábra Az I. katonai felmérés térképe (1763-1787)

Az 1806 és 1869 között végzett II. katonai felmérés térképén már jól felismerhető az Üregegy három felső dűlője több pincére utaló jelzéssel. Azonban mindössze egy felszíni építmény fedezhető fel rajta. Az ötös dűlő közepén ma is áll a présház, melynek kapuszemöldök-záródásán az 1834-es évszám olvasható. Meglepő módon, azonban nem szerepel a térképen az úgynevezett „Kunyk-pince”, melynek zárókövén egyértelmű 1833-as felirat látható. Ezek alapján nyilvánvaló, hogy a térkép biai szelvényeinek felvétele ezekben az években történt és ekkor már szőlészeti, borászati tevékenység folyt a területen. Valószínű, hogy a telepítést a század első évtizedében kezdték meg. Az Üregegy szőlőtelepítése nyilvánvalóan összefüggésben állt a századelőn lendületet kapott kőbányászati tevékenységgel is. Az Üregegy északi oldalán lévő uradalmi kőfejtőkből szállítottak követ a Pest-Budára, a reformkori, majd a kiegyezés utáni nagy építkezésekhez. Erre utal a Gesztenyész feletti nagy, csarnokos bánya ma is használatos „Országház-kőfejtő” elnevezése is. A kőbányák megközelítése érdekében alakították ki azt az utat, mely az Alsó-majortól vezetett fel az Üregegy északi sarkához. Ez út tette lehetővé a hegy egyszerűbb és gyorsabb megközelítését Bia felől, a korábbi jelentős kerülővel szemben. Ugyanakkor a bányák szolgáltattak nagy mennyiségű, igényesebben megmunkált követ a pincék és a présházak építéséhez. A térképek és a homlokzati évszám szerinti legrégebbi présház, a „Kunyk-pince” a később épített pincéktől kissé elkülönülve, a falu felől felérkező és az Öreghegyről átvezető út kereszteződésében áll. Helyzetéből és viszonylag nagy telekméretéből adódóan valószínűsíthető, hogy ez volt a szőlőtelepítés első központja. Nyilvánvaló, hogy a telepítéshez szükséges venyigéket az Öreghegyről szállították át és innen osztották szét a területre.

2. ábra A II. katonai felmérés térképe (1806-1869)

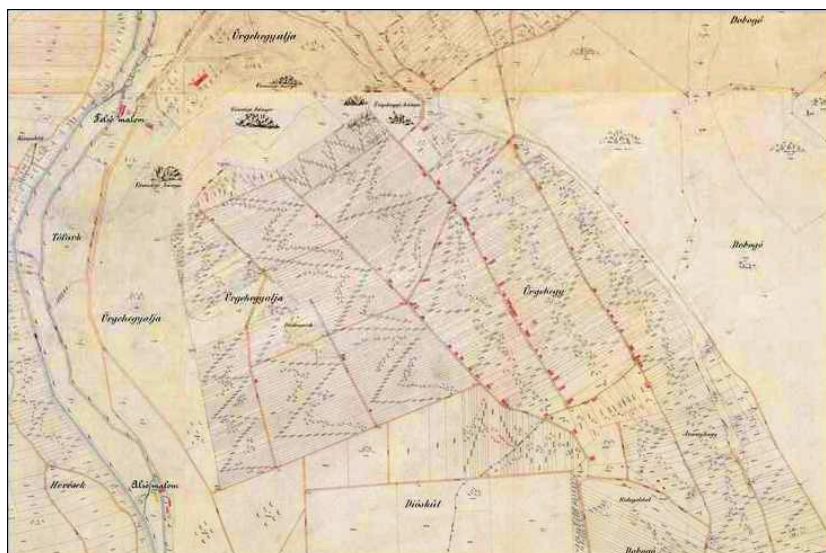
A Magyar Királyság III. katonai felmérésének térképén (1869-1887) látható, hogy a hetvenes évekre már kialakult a mai is meglévő dűlők rendszere és a dűlők mentén sorakozó préházak is többé-kevésbé beazonosíthatók rajta. Ezen a térképen jelenik meg először az „Ürgehegy”, németül „Zeiselberg” elnevezés is. Nyilvánvaló, hogy ebben az időszakban élte virágkorát az ürgehegyi szőlészet-borászat, hiszen Keleti Károly 1875-ben készített Szőlészeti Statisztikája alapján 1880-ban, a Budai Borvidék részeként, Biát is felvették a Borvidékek Lajstromába. Szintén erre a korszakra emlékezik Karikó János is 1904-ben írt versében: „Volt még egy hasznosabb nevezetessége / Sok bora termett és jó volt a hírébe’.”

3. ábra A Magyar Királyság III. katonai felmérésének térképe (1856-1887)

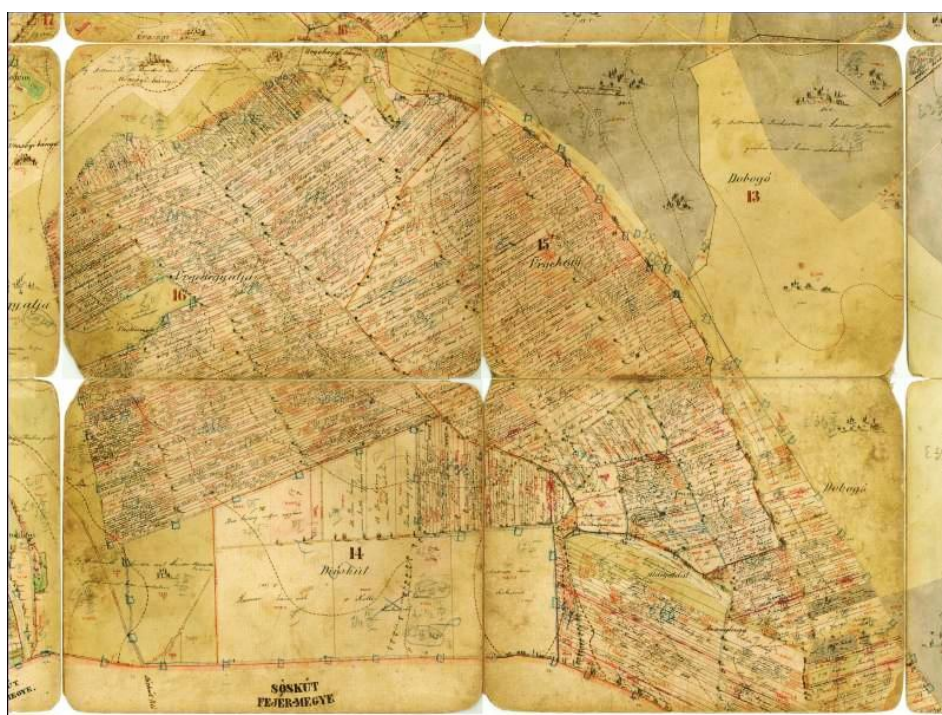
Magyarország egységes kataszteri felmérésének munkálatai 1856-ban kezdődtek meg. A közép-magyarországi régió térképezésére a 70-es évek végén, a 80-as elején került sor. Ezeken a térképeken már a pontos telekhatárokat és a helyrajzi számokat is feltüntették. Ugyanakkor jelöltek minden felszíni építményt és egyéb tereptárgyakat.

3. ábra Az Országos Kataszteri Felmérés térképe (1880 körül)

E kataszteri felmérés alapján Korošec István mérnök 1884-ben elkészítette Bia és Torbágy község önálló kataszteri térképét, melyeken a fentiek mellett, a birtokok és telkek tulajdonosainak nevei is szerepelnek. A térkép alapján megállapítható, hogy közvetlenül a filoxéra járvány régióba történt betörése előtti időszakban az Ürgehegy telektulajdonosainak többsége német nemzetiségű, jónéhány közülük Torbágyi sváb család tagja volt. Láthatók a térképen a kőbányák is. Ezek közül a legkülönlegesebb a sziklahátba, amfiteátrum-szerűen bemélyített Ürgehegyi bánya, melynek oldalfalaiba bányász- vagy kőfaragó-szállásokat vájtak. Ezeket, későbbi tulajdonosáról, Lipka-pincéknek nevezték el.

4. ábra Korošec István térképe (1884)

A Korošec-féle térképet a két község az 1950-es évek elejéig használta. Különleges értéke, hogy ezalatt a közel hetven év alatt a változásokat feljegyezték rá, így a térkép az azóta már egyesült Biatorbágy legértékesebb helytörténeti dokumentumává vált. Ebből tudható, hogy az Ürgehegy telekviszonyaiban, néhány adás-vételtől eltekintve, jelentősebb változás nem történt.

Sajnos röviddel a térkép készítése után, a nyolcvanas évek végén, az Ürgehegyet is elérte a filoxeravész. A szőlők gyakorlatilag kipusztultak, a bortermelés megszűnt és a pincék illetve a présházak az enyészet útjára léptek. A helyzetet szemléletesen érzékelteti a már

idézett Karikó-vers folytatása: „Volt borunk, nem fáj a szívünk máséra, / De elpusztítá a kutya filoxéra. / Régi jó időkről legtöbbet beszélnek / Tetőtlen préházak, beomlott kémények. / Meztelen szarufák s a prés a préházba’ / Oly borzasztók, mint holt ember csontváza. ....”.

A filoxéra-vész okozta sokkból a XX. század első évtizedében kezdett magához térni a magyarországi szőlészet-borászat. Új ellenállóbb fajták telepítésével rekonstruálták a régi szőlőterületeket. Az Ürgehegyre az 1910-es évek elején tért vissza az élet. Sajnos a kőbányák a XIX. század végére gyakorlatilag kimerültek és sorban bezártak. A század első felében ugyan egy-két új préház még épült, azonban többnyire a régi, elhagyott pincék kőanyagának felhasználásával építették újjá és vették használatba a megmaradt építményeket. Napjainkban is található olyan, melynek pincéjében 1861-es, préházán pedig 1937-es évszám olvasható. A harmincas évekre ismét benépesült a hegyoldal. A ma élő idős emlékezők szorgos tevékenységről és nagyszabású, vidám szüretekről mesélnek.

Az Ürgehegy illetve a biai szőlészet-borászat számára a végzetes dőfést a magyarországi németek 1946-os kitelepítése adta meg. Mivel a tulajdonosok többsége sváb családokból került ki a hegy ismét elnéptelenedett. Az ötvenes években a szőlőket zártkertekké alakították, a telkeket olcsón értékesítették, alkalmasint a rendszer kedvezményezettjeinek juttatták. Rövid időn belül a terület hétvégi nyaraló övezetté vált, házilag, szakszerűtlen kivitelű építmények tömegei jelentek meg. Sajnos jónéhány régi pincét elbontottak vagy week-end-ház torzszüleményekké alakítottak. A szőlőterületek minimálisra zsugorodtak, mindössze öt-hat család foglalkozott borászattal. A két község második egyesítése után Biatorbágy már kimaradt a Budai Borvidék nyilvántartásából.

A rendszerváltás után újabb körülmény súlyosbította az Ürgehegy állapotát. Egyre több állandó lakos költözött be a területre. A hétvégi házakat engedélyek nélkül téliesítették, bővítették, jónéhány újat is emeltek, tovább rontva ezzel az amúgy is rendkívül kaotikus összképet.

Az utóbbi években több kezdeményezés indult az Ürgehegyi borkultúra újraélesztésére. Több új borászati vállalkozás települt meg a hegyen. Néhány régi pincét felújítottak. Ezek között látható mintaszerű kivitelezés, de található köztük egy-két építészeti baklövésnek minősíthető megoldás is. Az önkormányzat, a tulajdonában lévő „Kunyik-pincét” viszonylag magas színvonalon felújította, és foglalkozik saját szőlőtelepítés gondolatával is. A Bia-Veritas egyesület Biatorbágy Budai Borvidékhez történő visszacsatolását szorgalmazza. Sajnos a valóban értékes régi pincék nagy része még ma is üresen áll. Több közöttük már romos állapotú és, sürgős beavatkozás híján várhatóan az enyészetévé válik. Mindenképpen törekedni kellene az összes régi pince védelem alá helyezésére illetve az Ürgehegy értékvédelmi területté nyilvánítására. Párhuzamosan támogatni és szorgalmazni kell a veszélyeztetett építmények sürgős felújítását, megmentését.

3. Az ürgehegy építményei

Napjainkra az Ürgehegyen harminc darab, értékvédelmi szempontból jelentős építmény maradt meg. Ezek, a „Lipka-pincék bányászlakásaitól, az Andrész-keresztől és egy régi csőszháztól eltekintve préházak, hozzájuk tartozó pincével.

A préházak többsége téglány alaprajzú, a dűlőkkel párhuzamos hossz tengellyel. Mindegyikük terméskő falazatú, oromzatos nyereg tetőzettel. A néhány kontyolt tetőidom valószínűleg utólagos kialakítású. A korai épületek falazatai viszonylag durván megmunkált kváderkövekből készültek. Az 1860-as évektől, mikor a Gerenday-féle kőfaragó cég vette bérbe a bányákat, már finomabban megmunkált falazatokat, homlokzati tagozatokat és armírozásokat alakítottak ki. Ebben a korszakban a főhomlokzatokon megjelentek faragott fejezetes falpilaszterek és lebegő fejezetek is. Az épületek sarkainál a tetőzet ívesen, vagy hullámívesen faragott konzolköveken ül. A ma látható cserép és szürkepala héjazatok valószínűleg már a filoxérvészt követő időszakban kerültek fel.

Az épületek általában kétsejtes beosztásúak, egy nagyobb helységgel melyben a prés található és egy kisebbel, melyet a munkák idején főzésre, pihenésre használtak. Több impozáns, mívesen faragott bálványprés megmaradt a préházakban. Ezek mindegyikén olvasható a tulajdonos neve, vagy monogramja illetve a készítés dátuma. A nagyméretű préskövek többsége csiszolt tardosi kőből készült és ezek többségébe is bevették a

dátumokat és a monogramokat. A nagyobb helységbe nyílik az épület bejárata, vele szemben helyezkedik el a pincelejárata.

A préházak dűlőkre néző főhomlokzatai háromtengelyesek. A középtengelyben lévő bejárati kapuk faragottkő keretezései szegmens, félkörív, vagy kosárív záródásúak, de található köztük egyenes-záródású, bélés konzolos is. A vasalatos kétszárnyú deszkaajtók némelyikén megmaradtak az eredeti kovácsoltvas zárszerkezetek, kilincsek és kulcspajzsok. Az épületek többségénél a kapu két oldalán egy-egy kőkeretes ablak látható. A korai préházaknál ezek meglehetősen kisméretűek voltak, általában szegmensíves záródással. A későbbiekben az ablakok mérete némiképp megnövekedett és több egyenes-záródású is található közöttük.

A pincék kialakítása egységesnek tekinthető. A préházban lévő, vasalatos deszka lejárati ajtók faragottkő keretezésűek. A zárókövekben itt is gyakran látható az építés dátuma illetve az építető monogramja. A boltozott pincésipokban egyenes, faragottkő lépcső ereszkedik le a pinceszintre. Az átlagban tíz-tizenöt méter hosszú pincehelyiségek körív, vagy kosárív vezérgömbjű boltozásaik gondosan faragott hasábkövekből készültek. Többségükben faragott ászokkő-párok futnak a hosszfalak mentén.

Az Ürgehegy építészetének egyik különlegessége a dűlőktől elkülönülve, az erdősült területen megbújó „Hild-pince”. Klasszicizáló stílusával, rendkívüli méreteivel, még romjaiban is a környék egyik legimpozánsabb látványossága. Préházához valószínűleg egy mulató-épület is kapcsolódott. Szintén rendkívül látványosak a fent már említett „Lipka-pincék” sziklába vájt „kőfaragó-szállásai is. Frissen felújított állapotban van az ötös dűlőben álló, 1880-ban faragott „Andrész-kereszt”. Finom megmunkálásával, tagozatos lábazatával az ürgehegyi kőfaragó-műhelyek fénykorát idézi.

JELLENLEGI FUNKCIÓ, HASZNOSÍTÁS

A Kunyik pince önkormányzat által történt felújítási munkálatai 2008. évben megkezdődtek. Az akkori tervek szerint az ingatlan felújításának célja a biai borútba történő beillesztés, a műemlékvédelem, a szőlőtermesztés a minta szőlőültetvény, a település turisztikai potenciáljának erősítése volt. 2012-ben az épület külső felújítás után a Városgondnokság által megtörtént a pince belső tereinek teljes körű felújítása valamint környezetének rendbetétele is.

Biatorbágy Város Önkormányzata csatlakozott a Pünkösdi Nyitott Pincék és a Márton napi pincetúra rendezvénysorozat házigazdái közé, így a pince ezen alkalmakkor nyitott a látogató közönség felé.

ÚJ FELADATOK

Biatorbágy Város Önkormányzat Képviselő-testülete feladatául tűzte ki a borvidék státusz újbóli megszerzését, mely előkészítési munkálataihoz a 2015. évben forrást is biztosított.

A pince hasznosítását célszerű a koncepcionális tervekhez illeszkedve meghatározni.

Tekintettel a terület nagyságára, a rajta termelhető szőlő mennyiségére, valamint az önkormányzat feladatellátására célszerű lehet – tájház jelleggel - egy „minta” gazdaságot felépíteni, mely alkalmas arra, hogy a látogatók részére bemutassa a vidék jellegéhez illő és illeszkedő szőlő-, és gyümölcsfafajtákat, valamint a hagyományos borkészítési technológiát (a szőlőgondozástól a borcsapolásig), akár a városi ünnepeken keresztül, azok keretében.

A feladat ellátást – a munka folytonosságát és az önkormányzati foglalkoztatottak állományát figyelembe véve - civil szervezetek segítségével kívánjuk biztosítani.

FEJLESZTÉSI TERVEK

Kunyk (Steer) pince telek

Hrsz: 4801

Ter: 3153.6 m²

Ker: 240.6 m²

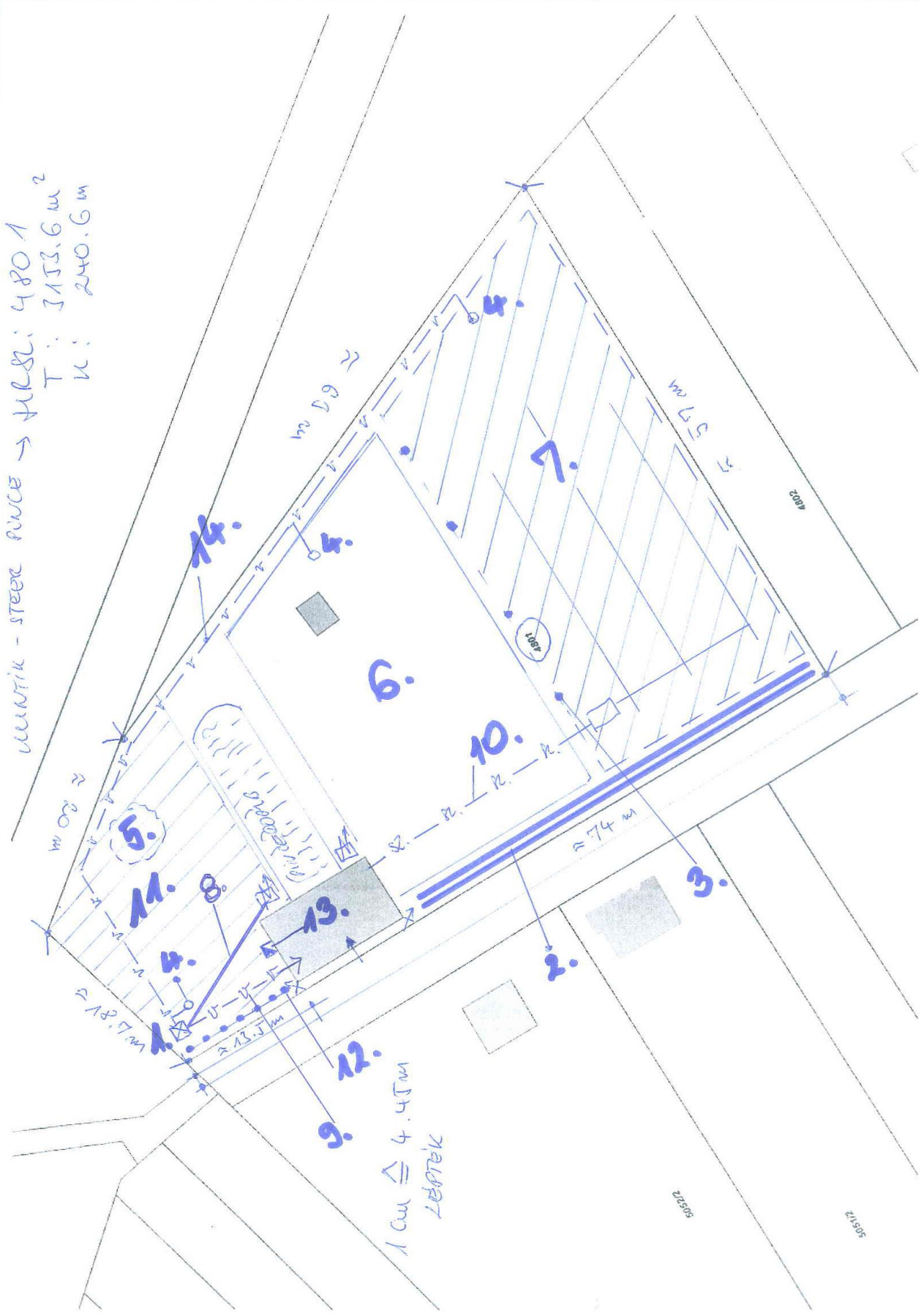
A telek és épület méretek becslés és arányosítás alapján kerültek meghatározásra. Pontos mérés szükséges.

A Helyszínrajzhoz tartozó azonosítók:

- 1., Fűrt csőkút, szivattyúval, kapcsolóval, aknában vízvezeték elosztással, ürítési lehetőségekkel.
- 2., 2 db Szőlősor lugassal
- 3., Gyümölcsfa sor –határvonal
- 4., 3 db ¾" horganyzott vízkiállítás, csappal, tömlőcsatlakozóval
- 5., Tűzgyújtási hely
- 6., Táborozó hely sátraknak, vagy rendezvénynek
- 7., Gyümölcsös (gyümölcsfák + szőlő)
- 8., Földi elektromos vezeték a szivattyúhoz
- 9., Vízvezeték beállítás a Házba (- 90 cm-en, Na32KPE vízcső)
- 10., Szennyvíz kiállítás a Házból (Kg-PVCNa125+ elszívárogató rendszer)
- 11., Mai rendezvény tér
- 12., Árnyékoló fasor
- 13., Külső épített kémény a belső cserépkályhának, alul tisztító nyílással.
- 14., Külső vízvezeték a telken földben (-90cm, Na32KpE

WUNTUK - STEEL RUCER → HULSI: 480 A
 T: 3153.6 m²
 K: 240.6 m

1 cm ≅ 4.45 m
 LEBTEK

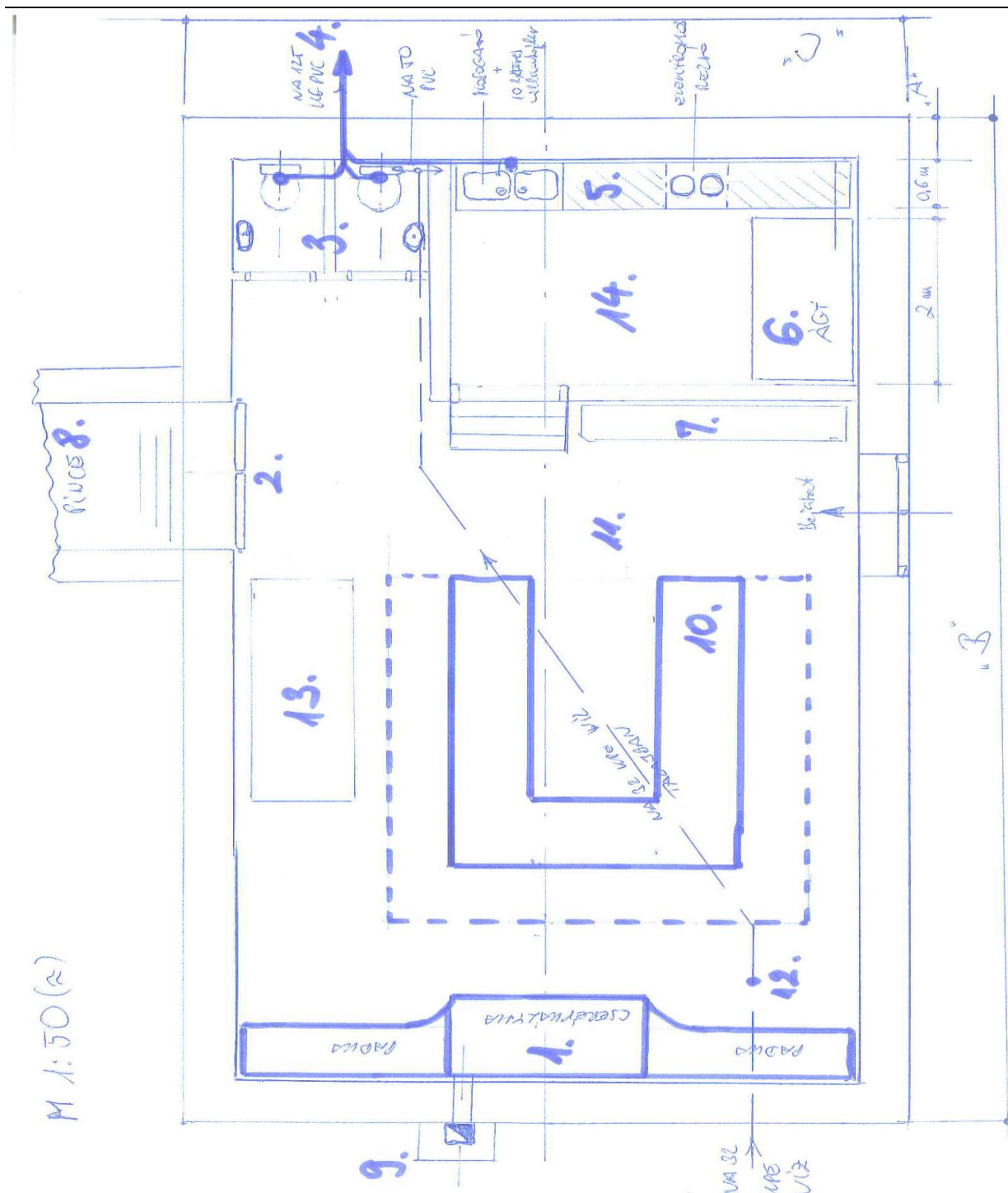
50512

50512

50512

Az épület belsejéhez tartozó azonosítók:

- 1., Cserépkályha kétoldali ülőkékkel (padkával)
- 2., Kétfelé nyíló keményfa ajtó a pince lejárát elé
- 3., Női és férfi WC kézmosóval
- 4., Szennyvíz kivezetés – NA 125 KGPVC
- 5., Konyhai asztal – mosogatóval, 10 literes átfolyós elektromos bojlerrel, rezsóval
- 6., Ágy (2*1m)
- 7., Tálaló szekrény
- 8., Pince (állandó bor és vízkészlettel), sörpád asztalokkal
- 9., Külső kémény a cserépkályha részére
- 10., U-alakban beépített asztalok, székek
- 11., Padlástégla borítású padozat
- 12., Vízbekötetés a talajban

Továbbá:

- megfontolandó a konyhából nyíló feljáró felett néhány egyszerű alvóhely, szivacs, stb, telepítése.
- A Kunyik pincéhez vezető utak (dűlők) közül előbb egy, majd kettő úttest megerősítése, átépítése.

Hosszabb távú – nem közvetlenül a pincéhez kapcsolódó – önkormányzati feladatok:

- Budai Borvidék státusz visszaszerzése,
- régi pincék védelem alá helyezése,
- az Űrgehegy értékvédelmi területté nyilvánítása,
- a veszélyeztetett régi pincék felújításának szorgalmazása, motiválása,
- segítség nyújtás a hegyen lévő telkek birtokviszonyainak rendezéséhez